

Собчук А.О.
студентка факультету економіки та управління
Науковий керівник: **Шостак Л.В.**
к.е.н., доцент кафедри економіки,
безпеки та інноваційної діяльності
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки, м. Луцьк

ЗНАЧЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Інноваційні реалії господарювання свідчать, що поширеною практикою розвитку і підвищення конкурентоспроможності підприємницьких структур є логістична концепція управління. Особливу актуальність вона набуває в період занепаду, коли підприємствам необхідно здійснити свою діяльність так, щоб зменшувати витрати, пов'язані з рухом та зберіганням товарно-матеріальних цінностей від початкового джерела до кінцевого споживача.

Останнім часом у сфері логістики переважає точка зору про те, що в сучасних умовах виробництва поліпшення управління матеріально-технічним забезпеченням з орієнтацією лише на мінімізацію витрат вже ніяк не відповідає терміновим потребам. Тобто, управління стає оптимальним лише тоді, коли воно базується на концепції.

Основною метою логістичної концепції управління вважається збалансування рівня сервісу і величини логістичних витрат для підвищення конкурентоспроможності підприємств[3].

Вивченням питання логістичної концепції управління займалися: Бондарчук В., Васюк І., Гудзь П., Ісакова О.М., Кабанець І.А Кальченко А., Курдицького С., Кальченко А.Г., Гаджинський А.М., Корінь М.В. , Рудюк Л., Тюріна Н. М., Тяпухін А., Фролової Л., Хаджинова О.В. тощо.

Не дивлячись на істотну кількість наукових досліджень у сфері логістичного управління, його стан на передових підприємствах України знаходиться на початковому етапі свого розвитку, яке пояснює вирішення ряду завдань, пов'язаних з поліпшенням формування системи управління, адекватної умовам сьогодення. Однією з причин цього явища вважається, що в Україні недостатньо вивчений, зарубіжний досвід.

Вчені виділяють такі основні положення концепції логістики [4]:

- здійснення принципу системного підходу;
- відмова від випуску універсального технологічного та транспортного устаткування і застосування обладнання, яке відповідало б конкретним завданням та умовам;
- розвиток дрібносерійного виробництва, як вимагає ринок;
- гуманізація технологічних процесів, створення належних умов праці;
- розрахунок логістичних витрат протягом усього логістичного ланцюга;
- формування обслуговування на сучасному рівні;
- спроможність логістичних систем до адаптації в умовах ринку.

Посилення інтеграції та глобалізації економічних процесів на основі інформатизації суспільства підштовхує суб'єкти ринкових взаємовідносин до введення визнаного практикою розвинених держав логістичного управління, яке гарантує ефект синергізму. Дослідження логістики повинне базуватися на розуміння основної ідеї логістичного управління – посилення значення діяльності з управління матеріальними потоками.

Логістичне управління – це процес формулювання стратегії, планування, управління і контролю за переміщенням і складуванням сировини, матеріалів, виробничих запасів, готових виробів та формуванням інформації від пункту використання (споживача) з метою найефективнішого пристосування та задоволення потреб клієнта [1].

Логістичне управління розглядають як замкнений управлінський цикл, який постійно повторюється, тому що діяльність будь якого підприємства характеризують як процес що постійно повторюється.

Підсумком правильного функціонування логістичного управління на підприємстві вважається мінімізація загальних витрат при заданому рівні обслуговування покупця, прискорення матеріального потоку і тому удосконалення функціонування економічних систем заснованих на логістичних засадах.

Мета логістичного процесу формується ключовим правилом логістики - правилом „7R”: потрібний товар (right product) потрібної якості (right quality) в потрібній кількості (right quantity) повинен бути доставлений в потрібний час (right time) і в потрібне місце (right place) потрібному споживачу (right customer) з потрібним рівнем затрат (right cost). Невиконання хоча б однієї із даних умов може призвести до втрати клієнтів і, відповідно, певної частки ринку [2].

Створити ідеальну для всіх підприємств структуру логістичного управління неможливо. Оскільки в кожного підприємства вона буде іншою, залежно від мети досягнення її стратегічних завдань. На вітчизняних підприємствах організація логістичного управління зобов'язана починатись з розробки стратегії для того, щоб досягнути максимального прибутку з мінімальними витратами і підвищення конкурентоспроможності фірми.

Отже, якщо досягти всіх цілей, які переслідуються логістичною концепцією, то підприємство отримає безперечний успіх.

Підприємства, що застосовують положення логістичного управління, гарантують високий рівень конкурентоспроможність власної продукції і послуг за рахунок оптимізації витрат, пов'язаних з виробництвом і реалізацією товарів, прискорення оборотності оборотного капіталу, задоволення споживачів у високоякісному сервісі і товарах. Даний результат можна досягнути шляхом зменшення рівня запасів матеріальних ресурсів і готової продукції в сфері виробництва, збуту і постачання, скорочення тривалості виробничого циклу на виконання заявок покупців, введення більш автоматизованих виробництв, що дозволяють швидко переорієнтуватися на випуск нових видів продукції, та створити додаткові канали збуту.

Список використаних джерел:

1. Кальченко А.Г. Логістика: підручник / Кальченко А.Г. - К.: КНЕУ, 2006. – 284с.
2. Кабанець І.А. Визначення основних логістичних підходів до управління інноваційними процесами машинобудівним підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2539>.
3. Корінь М.В. Логістика та її роль в забезпеченні ефективної діяльності підприємства / М.В. Корінь // Збірник науково-практичних статей «Вісник економіки транспорту і промисловості». – 2011. - Вип. 35. –Х.: УкрДАЗТ. –С. 148-152.
4. Гаджинский А.М. Логистика: Учебник.[Текст] / А.М. Гаджинский —М.: Маркетинг, 2001. —395 с.

Степанюк Н. А.

К. е. н, доцент

Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, м. Рівне

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Зважаючи на сьогоднішні глобальні структурні зміни, прояви економічних і фінансових криз, зниження бюджетно-боргових зобов'язань у багатьох країнах світу, загострення необхідності економічних реформ проблематика антикризового управління економікою стає все більш актуальною. Поширення кризових явищ в національній економіці призводить до негативних соціально-економічних явищ на різних рівнях господарювання. У цих умовах старі підходи до формування механізмів вже не дієві і потребують їх вдосконалення та розробки системи антикризових заходів на різних рівнях управління.

На сьогодні українська економіка перебуває у зтяжній кризі, яка вимагає застосування антикризових заходів. Тому розробка концепції антикризового управління національною економікою в умовах нестабільного та змінного економічного середовища є актуальним науковим завданням, що вимагає ретельного дослідження.

Успішність розвитку будь-якої системи залежить від механізму, який закладений в основу її функціонування. Як не парадоксально, кризи можуть мати і позитивний характер. Хоча, більшість науковців розглядає кризи в основному з негативної сторони. Це відбувається тому, що кризи, залежно від їхньої стадії та глибини, завдають шкоду національній економіці, що змушує державу переходити до розробки та впровадження антикризового управління.

Отже, концептуальним висновком є те, що для системи державного управління криза є об'єктивною передумовою її розвитку, бо на кожному з етапів відбувається подолання суперечностей між минулими переконаннями, сучасністю та перспективами, між консервативними і новітніми технологіями управління. Відповідно, поки система долає перешкоди та має позитивну динаміку, вона розвивається. Неefективна система державного управління дає поштовх змінам, як це вже відбулося за часів формування незалежності в Україні вкінці ХХ ст., або змушує впроваджувати ефективні реформи, як це зробили Японія та Німеччина після другої світової війни. Такий розвиток подій свідчить про формування та розвиток нової системи державного управління, що потребує включення антикризових заходів.

Зупинимося на системі поглядів, що формують концептуальні засади до антикризового управління. Для розробки ефективних антикризових підходів в державному управлінні варто розглянути теоретичні концепції інших наук, які вивчають кризи.